

Arrest

nr. 55 185 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 10 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn van Armeense origine, geboren op 8 april 1980 in de Armeense hoofdstad Jerevan. Op 19 april 1999 huwde u officieel met (AG) in Jerevan.

Uw problemen begonnen toen uw 11-jarige dochtertje, (M.) eind januari 2010 last kreeg van koorts. U ging met haar naar de dokter, die u doorstuurde om een echografie van haar buik te laten maken. Hieruit bleek dat uw dochter een cyste op haar rechter eierstok had en een operatie onvermijdelijk was. De operatie vond plaats op 11 februari 2010. Ondanks het feit dat men haar hele eierstok had moeten verwijderen, zag de situatie er voor uw dochtertje goed uit. De dokter zei dat alles in orde was en uw dochtertje enkel nog op controle moest komen. U stuurde uw dochtertje weer naar school, maar eind maart werd ze met hoge koorts naar huis gebracht. U liet een dokter komen en hij raadde u aan een

sonografie te laten maken. Uit de sonografie bleek dat uw dochter vochtophopingen had in haar buik alsook een gezwel in haar lever. Uw dochter werd overgebracht naar een gespecialiseerd ziekenhuis en u ging uw beklag doen bij de arts die haar geopereerd had. Hij ontkende echter alle schuld, bedreigde u en gaf u uiteindelijk de helft van het geld van de operatie terug. Later zocht zijn chauffeur uw man op op het werk en bedreigde ook hem. Ruim een maand later, na bijkomende onderzoeken, 3 dagen chemotherapie en heel wat problemen met het medische personeel, werd uw dochtertje met succes geopereerd. Na de operatie moest uw dochtertje nog verschillende chemokuren krijgen, maar ook hierbij staken er heel wat problemen met het medische personeel de kop op. Ondanks het feit dat alles op de kinderafdeling in principe gratis was, moest u bovendien alle medicijnen en andere benodigdheden zelf betalen. De toestand van uw dochter werd echter niet beter. De chemo sloeg niet aan en op een sonografie werd opnieuw een gezwel in haar lever vastgesteld. Uiteindelijk raadde de behandelende arts u aan uw dochter indien mogelijk naar een Europees ziekenhuis over te brengen, wat u ook deed nadat u eerst het nodige geld verzameld had.

U verliet Armenië uiteindelijk op 20 augustus 2010. Vanuit Jerevan nam u samen met uw zieke dochtertje het vliegtuig naar Parijs, waar u nog diezelfde dag aankwam. Vanuit Parijs nam u een taxi richting Brussel, dat u eveneens op 20 augustus 2010 bereikte. U werd voor een paar dagen opgevangen door een kennis en op 25 augustus 2010 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Armenië problemen kende met de medische behandeling van uw zieke dochter en het medische personeel dat bij deze behandeling betrokken was. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend medische problemen. Voor de beoordeling van deze medische elementen dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Zo maakte u niet aannemelijk dat u op generlei manier kon rekenen op bescherming vanwege uw autoriteiten. Zowel naar aanleiding van de fouten van het medische personeel als naar aanleiding van de bedreigingen vanwege de dokter die uw dochter de eerste maal opereerde hebt u immers nooit een klacht ingediend, noch bij de ziekenhuisdirectie, noch bij de politie of enige andere instantie (CGVS, p. 12-13). Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte en die van uw dochter, uw huwelijksakte, een medisch attest uit Armenië en een uit België en een aanvraag tot medische regularisatie) zij niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Zowel uw geboorteakte en die van uw dochter als uw huwelijksakte bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw eigen identiteit en die van uw gezin, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. De medische attesten en de aanvraag tot medische regularisatie bevestigen de medische toestand van uw dochter, die echter niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstructie van haar middel geeft verzoekster vooreerst een theoretisch betoog over de motiveringsplicht waarna zij haar asielmotieven herhaalt en erop wijst dat haar dochter momenteel ernstig ziek is en haar levenskansen niet meer hoog zijn. Verzoekster wenst nogmaals haar asielrelaas te laten onderzoeken, ofschoon zij in eerste instantie naar België kwam om haar zieke dochter te kunnen genezen. Verzoekster wijst er nog op dat zij tevens een regularisatieaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingediend.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Waar verzoekster in haar betoog een summier samenvatting geeft van het door haar voorgehouden asielrelaas – met name dat zij haar thuisland heeft verlaten omwille van de problemen met de medische behandeling van haar dochter en met het medisch personeel, dat zij en haar echtgenoot bedreigd werden door de arts die medische fouten maakte en dat zij geen klacht heeft ingediend omdat deze niet tijdig en ernstig zou worden behandeld en zij haar thuisland verliet om haar dochter zo snel mogelijk naar een Europees hospitaal over te brengen, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekster evenwel in gebreke blijft. De Raad acht de motivering van de bestreden beslissing inzake de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dan ook pertinent en draagkrachtig.

Waar verzoekster nog wijst op het feit dat haar dochter momenteel ernstig ziek is, wijst de Raad erop dat, zoals de bestreden beslissing terecht motiveert: *“Voor de beoordeling van deze medische elementen dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980”*, hetgeen verzoekster zoals blijkt uit het verzoekschrift gedaan heeft.

2.4. De Raad is van oordeel dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

dhr. S. TRICOT,

De griffier,

S. TRICOT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

S. DE MUYLDER